

Sra. Presidenta, conselleres i consellers:

Ens trobam immersos en el que hauria de ser un dels debats més importants d'un govern, en aquest cas del Govern de Mallorca, que hauria de servir per repassar allò que s'ha fet, però sobretot per analitzar el present i contribuir entre tots els grups polítics, entre Govern i oposició, a dissenyar el futur, si més no a decidir el model que volem per a Mallorca perquè pugui afrontar els reptes amb garanties i esperança per part, sobretot, de la ciutadania.

I més ara enmig d'una crisi que afecta a moltíssimes famílies.

Enguany es compliran 30 anys de la creació del Consell de Mallorca.

Al llarg d'aquestes tres dècades són moltes les persones, polítics i treballadors, que han passat per la institució i moltes les coses que s'han fet o s'han deixat de fer.

Però, hi haguem estat totalment d'acord o diametralment en contra, totes aquestes persones d'una manera o d'una altra han fet història i han marcat el camí fins al moment actual, moment en què els Consells ja són reconeguts com a institucions autonòmiques, com a Govern amb competències pròpies, com a administracions capaces i capacitades per a decidir en solitari quines actuacions s'han de fer en el present i com vol que sigui el futur.

En teoria és així, la legalitat ens empara per a poder fer-ho. Tenim dret a marcar els objectius, a definir les polítiques a dur a terme, a planificar el futur.

Però encara no tenim el dret a decidir quan es posaran en marxa totes les actuacions per a aconseguir els objectius marcats perquè no comptam amb els recursos adequats per dur-ho a terme.

Enguany hi haurà actes per commemorar el 30è aniversari d'aquesta institució, actes d'agraïments a la tasca feta, però esteim convençuts que el millor homenatge que es podria fer és consolidar definitivament la institució del Consell, amb una nova llei de consells i amb un nou marc de finançament que ho faci possible.

Una nova llei de consells que faci possible convertir-los realment en el govern de cada una de les illes.

Els Consells, i el nostre no és una excepció, encara pateixen una certa crisi d'identitat de no saber si són govern o entitat local.

I per assumir les competències previstes a l'Estatut, el Consell no només s'ha d'organitzar com un govern sinó que ha de funcionar com un govern i, tot i que s'han fet passes en aquest sentit, encara no és així.

I Sra. Presidenta, aquest nou marc normatiu és una de les dues necessitats més urgents que tenim per servir bé al ciutadans, per respondre amb agilitat a les seves demandes i per aportar les solucions que necessiten.

L'altra necessitat és un nou marc de finançament. S'ha d'haver acabat que els illencs siguin els qui més paguen i els qui menys reben. En temps de crisi és quan es fa més necessari que mai reivindicar allò que pertoca a Mallorca per resoldre, des de Mallorca, els nostres problemes, els de la societat, de la gent que viu i treballa a aquesta terra.

Un nou finançament que acabi amb l'espoli, i una nova llei de consells que consolidi la institució com l'autèntic govern de Mallorca seria el millor homenatge a les persones que han passat per aquesta institució, però sobretot a la ciutadania que il·lusionada veia que amb la democràcia es creaven institucions properes dirigides per persones que ells mateixos triaven.

Aquesta seria una bona manera de contribuir a incrementar la confiança dels mallorquins i de les mallorquines en el Consell i en la política, i d'animar-los a participar.

No volem dir amb això que no s'hagi fet res per animar la participació ciutadana dins la vida política institucional.

Al contrari, s'han obert nous espais de participació.

A més dels que ja existien, i de diferents comissions interdepartamentals, s'ha creat l'Assemblea de batles i batlesses, amb les comissions sectorials formades en el seu àmbit, el Consell de Majors, el Consell de la Dona, hem reimpulsat el Consell Escolar de Mallorca, i cada Departament ha articulat els espais que ha trobat oportuns, perquè els diferents col·lectius que representa o que atén puguin opinar i fer les aportacions que considerin sobre tot allò que els afecta.

I hem de continuar així i ser capaços d'articular noves fórmules per involucrar la ciutadania, per saber què volen i què necessiten.

Per tant, nosaltres, la gent del BLOC per Mallorca, estem convençuts que pel que fa a la participació ciutadana el govern del Consell ha iniciat un bon camí.

Com també pel que fa a la cooperació i col·laboració amb altres administracions.

El fet de fer possible i compatible les ajudes del Pla d'Obres i Serveis del Departament de Cooperació Local amb les de la Conselleria d'Educació per a la construcció d'escoletes ha contribuït a fer realitat que es puguin crear noves places i nous centres a municipis en els quals, sense aquesta compatibilitat, hagués estat impossible crear aquests espais per a l'atenció educativa als infants de 0 a 3 anys.

O l'Agència de disciplina urbanística, que tot i que encara necessitarà un major esforç, especialment de finançament per fer-la més atractiva pels municipis, pot suposar un alleugeriment de tasques que no sempre és fàcil d'assumir des dels ajuntaments, tant mancats també de recursos.

O les col·laboracions en polítiques socials amb l'acord per implementar el Pla de dependència conjuntament entre la Conselleria d'Afers Socials del Govern, del Consell i els ajuntaments, ...

O les actuacions en seguretat i prevenció que s'han fet des del Departament d'Interior apostant per la modernització del servei de bombers i la col·laboració amb els ajuntaments tant en seguretat i prevenció com també en formació.

A més de les ajudes, suports i programes que els diferents departaments ofereixen a ajuntaments i entitats.

Per tant, es posen en marxa projectes, hi ha iniciatives i propostes, es prenen decisions, algunes decisives.

Fa una setmana, per unanimitat, aprovàvem resoldre el contracte de Can Domenge, iniciant el procés pel retorn dels terrenys a la titularitat pública, obrint la possibilitat de destinar-los a usos on hi prevalgui l'interès general

L'any passat parlàvem d'intentar aconseguir que Es Guix no es convertís en una macrourbanització, i ara ja podem dir amb contundència que ho hem aconseguit.

No ha estat així amb Son Bosch, de moment, però si amb Es Guix i Son Real, i molts altres, ...

Tenim també en tramitació la declaració de BIC d'Es Jonquet i en alguns altres llocs ja s'han iniciat els tràmits per a aconseguir-ne la protecció.

I això són fets que ens han d'encoratjar a continuar treballant per a la protecció del patrimoni.

Tots parlem de protegir el nostre patrimoni: el natural, el cultural, l'etnològic, el lingüístic. També del patrimoni immaterial, de les nostres costums i de les nostres tradicions.

I en relació al principal patrimoni immaterial, la llengua, des del BLOC estem convençuts que el català ha de ser la nostra principal eina de cohesió i integració, així com el vehicle que ens connecta al món.

Em aquest sentit les institucions han de ser un exemple en el seu ús i difusió. Tot aquest patrimoni que, no ho hem d'oblidar, ens identifica com a societat i com a poble, ens ha de cohesionar i ens ha de projectar al món.

Des del Departament de Cultura i Patrimoni, i des d'altres, es camina amb fermesa i decisió cap a un objectiu clar: protegir de la destrucció i també de la construcció incontrolada.

Ara més que mai, hem de saber que el nostre patrimoni i també el nostre paisatge és un valor a l'alça, que ens servirà no només per continuar reconeixent aquesta illa que és la nostra, sinó també com un reclam per atreure un turisme de qualitat.

Un turisme, el de qualitat, al qual hem d'oferir no només les nostres platges sinó també la bellesa dels paratges; les nostres festes i, Presidenta, si ens hi esforçam una mica, també poder gaudir d'una oferta cultural de qualitat.

Hi ha projectes importants, que faran possible que Mallorca sigui un referent, com el de la Fundació Toni Catany-Centre Internacional de Fotografia, que suposarà un gran esforç no només econòmic sinó també d'energia, però estem segurs de que s'ho pagarà amb escreix.

Mallorca té grans creadors i és tasca d'aquesta institució valorar-los com es mereixen donant suport a projectes com aquest.

La cultura ha de ser l'eix vertebrador de la societat ja que contribueix de forma decisiva en el creixement i desenvolupament personal i social, i en la millora de la qualitat de vida.

La música, el teatre, la literatura, ... són també una oferta i un reclam pels de dins i pels de fora.

Com ho és el nostre patrimoni.

Apostar pel turisme de qualitat és apostar per tot el patrimoni de Mallorca, per la seva protecció i per la seva conservació.

I la protecció i la conservació duen associada la rehabilitació.

Reconduir la construcció cap a la rehabilitació seria una bona mesura pel present, però especialment una bona aposta pel futur, especialment ara en un moment de crisi com el que ens trobam.

L'actual situació de crisi, a més de conscienciar-nos de l'obligació d'haver de fer un esforç en cercar la fórmula per simplificar i agilitar els tràmits per resoldre i pagar contractes i subvencions, ja que la falta de liquiditat posa en perill molts de projectes d'entitats i d'empreses, ens obre la possibilitat per introduir un nou model de desenvolupament.

Hauríem de saber aprofitar l'oportunitat que ens ofereix la situació actual per definir un model de desenvolupament que doni resposta a les necessitats presents, però sobretot que afronti el futur de manera el qual els ciutadans sapin que el Consell, el Govern de Mallorca, treballa i continuarà fent-ho per a garantir l'interès general i una bona qualitat de vida, en tots els àmbits: territorial, social, ambiental, cultural,...

Un nou model que garanteixi la competitivitat amb la resta de competidors, ...

Un model que garanteixi la justícia i la cohesió social i la millora de la qualitat de vida.

Un model que garanteixi el desenvolupament general sense abusar del territori

Un model que garanteixi la nostra identitat cohesionadora, singular i universal a la vegada.

Un model consensuat amb les forces socials i econòmiques.

En algunes aspectes tenim les competències, en altres arribaran més prest o més tard, però tenim els materials adequats per fer-ho: les iniciatives i els projectes dels diferents departaments, els plans sectorials i el pla territorial.

El Pla territorial, del qual encara hem d'afrontar la revisió, ha de fer compatible el desenvolupament socio-econòmic sense necessitat d'ocupar més territori.

Hi ha noves lleis que s'han de transposar al PTM, i alguna altra encara no aprovada que pot implicar també modificacions, però la seva revisió en criteris de sostenibilitat, de futur, està pendent.

Abans us parlava, Presidenta, de reconduir la construcció cap a la rehabilitació; i això en el Pla Territorial s'hi hauria de reflectir.

Ara és un bon moment per redireccionar el creixement. No volem més espais pseudorurals ni noves urbanitzacions artificials en un territori que és limitat, com també els seus recursos, però sí que volem dinamitzar els nostres barris rehabilitant edificis antics i sovint deshabitats. I sí que volem que el jovent i les famílies accedeixin a l'habitatge. Per què no oferir-los pisos rehabilitats sense cost de territori?

Això ho podem encaminar a través del Pla Territorial.

D'altres plans ja estan en la fase de revisió: com el Pla de Carreteres amb la voluntat de tots els partits integrants del Govern del Consell que sigui un pla sostenible: amb unes carreteres adaptades a un territori escàs com el nostre, però segures i amb la qualitat necessària perquè s'hi circuli amb tranquil·litat.

Un Pla del qual ja han desaparegut l'autovia Inca-Manacor i el segon cinturó. Un segon cinturó que s'ha substituït per una nova via amb un molt menor cost territorial que aprofita vies existents, limita l'especulació i permet que els nuclis de Son Sardina i Sa Garriga conservin la seva identitat.

Un Pla que preveu millores en tota la xarxa de carreteres.

Perquè en carreteres hi ha molt per fer; i ens consta l'esforç del Departament, ara bé aquí qui falla no és el Consell, és l'altra part signant d'un conveni que fa temps que s'incompleix: el Govern estatal, el Sr. Zapatero i sobretot la Sra. Álvarez que pareix que se'n riu, no ja dels membres del Consell, sinó dels ciutadans de Mallorca.

En algun moment s'haurà de solventar aquest problema, vós Presidenta, ho sabeu bé.

El Pla de carreteres i el Pla territorial són dues parts importants del nou model que us parlava que hem de definir.

Com altres plans i projectes dels diferents departaments que tots junts configuren el model que pot suposar, a curt, però sobretot a llarg termini nous focus de creació de llocs de treball:

- el Pla d'escoletes
- el desenvolupament de la llei de dependència
- l'increment i la millora dels serveis socials
- el Pla d'obres i serveis
- plans vinculats a l'esport i al medi ambient

- projectes culturals, ... com podem explicar que la institució que té les competències exclusives en matèria de cultura no disposi de cap centre cultural on dur a terme activitats en les condicions que es mereix una societat del segle XXI?
- plans d'igualtat
- plans d'integració dels nouvinguts coordinant els projectes d'acollida lingüística amb els serveis socials i el món econòmic, i tants d'altres, que a més de crear ocupació estable, significarien una millora important en la qualitat de vida i en la cohesió social, tant necessària en una societat dinàmica i diversa com la mallorquina en la qual es fa imprescindible integrar, acollir, els nouvinguts sense perdre la identitat.

Sra. Presidenta, tenim les idees, tenim els projectes, tenim la voluntat, tenim els materials per a definir el nou model, només ens manquen les eines: un nou sistema d'organització interna més potent i més àgil i, sobretot, el finançament.

No pot ser que el Consell, el Govern de Mallorca, estigui sempre pendent de la voluntat d'altres governs, vós mateixa ho heu dit avui.

Al llarg d'aquests darrers 30 anys s'han fet passes importants, ara és l'hora de marcar clarament el camí, de definir el model que volem i d'exigir allò que Mallorca es mereix un model de finançament que no condemni els habitants d'aquesta terra a ser ciutadans, no ja de segona, sinó de tercera categoria.

S'han fet passes en el Consell i en els ajuntaments. Ajuntaments que també esperen l'anhelat i promès nou model de finançament que els doni l'autonomia que necessiten com a institucions més properes als ciutadans.

Si volem que els ciutadans recuperin la confiança en els polítics i en les institucions els hem d'oferir solucions a les seves necessitats.

Si volem homenatjar totes aquelles persones que al llarg de trenta anys han treballat en aquesta institució i per a aquesta institució i en els ajuntaments aquest, com dèiem al principi, seria el millor homenatge: saber que sigui quina sigui la conjuntura en què es troba la societat, el Consell i els ajuntaments són capaços d'articular polítiques que donin solucions als problemes presents i futurs i de fer-ho amb agilitat.

El nostre país és petit, però es mereix un gran futur.

I entre tots ho hauríem de fer possible.

Moltes gràcies!